

La galeria Àngels Barcelona obre la primera exposició a Europa del sud-coreà Im Heung-soon, artista revelació de la Biennial de Venècia

Al costat de les dones

Maria Palau
BARCELONA

Im Heung-soon (Seül, 1969) era un complet desconegut fins que la totpotent Biennial de Venècia li va concedir, el maig passat, el Lleó de Plata a l'artista revelació. El jurat de l'esdeveniment més important del món de l'art va quedar fascinat amb el seu *Factory complex*, un commovedor experiment filmic que desvela les terribles condicions de treball de les dones de Corea del Sud, una de les grans fàbriques del món.

La peça té esquelet de documental, amb mig centenar d'entrevistes colpidores, però traspasa els límits de la realitat amb tot d'imatges imaginàries i teatralitzades, poètiques i simbòliques, que expressen amb tanta o més força els sentiments d'impotència i tristesa. Im Heung-soon és un artista *nou* per a Occident, tot i que ell fa un munt d'anys que treballa, i sempre en la mateixa direcció. Sis mesos després que Venècia el descobrís, presenta ara la seva primera exposició a Europa, a la galeria Àngels Barcelona: *Staging the singularity of memory* (fins al 22 de gener).

Factory complex és una de les dues obres que s'exhibeixen. Els més de 90 minuts de pel·lícula culminen amb una dedicatò-

Im Heung-soon, ahir a la galeria Àngels Barcelona ■ ANDREU PUIG

ria que és, alhora, l'estímul que la va originar. "El film el dedico a la meva mare i a totes les dones que han lluitat pels seus drets laborals. L'origen d'aquest projecte, que em va costar tres anys realitzar, és la meua història familiar, però també és la dels meus veïns i la de molts altres països", explica.

La mare d'Im Heung-soon va treballar precàriament durant 40 anys en una fàbrica tèxtil. Mai va sortir del pou de la pobre-

sa, al contrari: cada vegada ella i la seva família hi van quedar més ensotats. Eren els inicis d'un capitalisme salvatge amb el qual Corea del Sud aspirava a entrar en la modernitat. I en aquest pacte amb el diable les més perjudicades van ser les dones. "Sento la necessitat d'estar al seu costat, de protegir-les i de donar-los la veu que els han silenciats. Només farem un món millor si som solidaris amb les dones", exclama l'artista, que se

sap *rara avis* en una cultura que tendeix a marginar les reivindicacions de les dones: "Sovint els homes treballadors han estat els enemics de les causes de les dones treballadores. A finals dels anys seixanta, a les que es queixaven els llançaven galledes de merda a sobre."

Salaris miserables, jornades maratonianes, condicions d'insalubritat descarada, acomiadaments injustificats, humiliacions i vexacions de tota mena,

una competitivitat malaltissa per produir... "Malgrat els moviments sindicals, limitats i controlats en un país que té fòbia al comunisme, res ha millorat durant aquestes quatre dècades." Als setanta, les dones emmalaltien a les infectes fàbriques de

A 'Factory complex', traça les duríssimes condicions de treball al seu país

perruques, avui el càncer les massakra a les instal·lacions del monstre electrònic Samsung. "L'exploració física i mental persisteix. No se les tracta com a persones, són simplement maquinària de la fàbrica", lamenta Im Heung-soon, que a *Factory complex* entrelaça passat i present en un collage de testimonis que abracen múltiples llocs de treball: caixeres de supermercat, hostesses de vol, telefonistes en centres d'atenció al públic...

Àngels Barcelona projecta un altre treball d'investigació seu, *Reincarnation* (24 minuts), una videoinstal·lació que furga en les històries ocultes de dones desplaçades, víctimes de guerres i violència sexual. ■

Palau de Fires Girona

1r Esdeveniment D'EDU ENTRETENIMENT FAMILIAR

GIRONA Pura
Eurekakids / M
BANYOLES
BLANES
CASSA DE LA S
FIGUERES